



In the Name of Allah, The Most Gracious, The Most Merciful

FRIDAY SERMON

**Hazrat Amir'ul Momeneen Muhyi-ud-Din
Munir Ahmad Azim**

9th DECEMBER 2005

SURA:AL-QARIA-A STUDY

ஸுர அத்காரியை- ஒரு பாடம்

ஹஸத் அமீருத் முஅஶ்மிநீத் முஹ்ரயிதீன் முநீர் அஹ்மத் அஸீங்(atba) 2005 யிஸஂவர் 4-ாம் தீயதி வெள்ளியாഴ்சு நடத்திய ஜூங்அறு வழக்குவை ஸங்கஷிப்பதாம்

ஜமானத்து அங்கணங்கள்க் ஸலாங் சொல்லி, தழைப்பட், தனவுப், ஸுர ஹாத்திஹ ஓதிய ஶேஷம் ஹஸத்து அமீருத் முஅஶ்மிநீத் முஹ்ரயிதீன் முநீர் அஹ்மத் அஸீங்(atba) விஶுஷவுர்அனிலெ 101-ாம் அய்யாரமாய ஸுர அத்காரியை ஓதி அதின்றி விவரித்தாம் பூர்வ காணுங்பேக்காரமாக்குவது:

பரமகாருளிக்கும், கருளாமயக்குமாய அஸ்தாஹுவின்றி நாம திதி,

அது ஭யாநக விபத்து (வரானிரிக்குவது)

ஏதாள் அது ஭யாநக விபத்து?

அது ஭யாநக விபத்து ஏதாளென்ற நினக்கெந்தியாம்?

ஜனங்கள் சிதிரபூஷ ஶலங்கைபூஷாலெ அவுக்கும், பறவுத ங்கள் கடயபூஷ கபிலி ரோம் போலெ அதித்தீருக்கும் செழுங் நால்தி.

அபூஷ, அதுரை (ஸத்கர்மங்களை) தக் டோர் தூண்டுவோ. அவன் ஸஂதூப்தமாய ஜீவிதத்திலாயிரிக்கும். அதுரை ஸத்கர்மங்களை தக் டூலுவாக்குவதுவோ, அவன்றி ஸகேதம் ‘ஹாவியா’ அதிரிக்கும். அதெதாளென்ற நினக்கு ஏதிரியாம்? (அது) ஏதியும் தீயாக்குவது.

மக்களில் அவதரிய்கபூஷ ஹூ அய்யாரம் அதூவியினாலின்றி

நேர்சிடும் பகல்னு நல்குனு ஏன் அடேஹா பரத்து. மனுஷுங் தங்கள் வயக்கிதும் ஹஸ்தாவுக்கும், ஹபோஷுங்க லோகத்தின்றி அட யாஜங்கும், லக்ஷ்ணங்கும், அவஸ்தக்கும் அப்ரத்யக்ஷமாவுக்கும் செய்தெடுந ஆ தினம் ஒரு வலிய கோலாஹலம் ஸுஷ்டிக்குந ஜயக்ரவிபத்து உள்ளக்குந எனாயிரிக்கும். ஏனால், அனே திவஸம் மனுஷுங்க கர்மங்கல் ஒரு துலாஸித் தூக்கெடுக்கும், அதின்றி மூலமாவர் திரிசூரியுக்கும், ஆயதின்றி அடிஸ்தாநத்தில் அவருடை ஸமாங்கல் நிர்ணயிக்கெடுக்கும் செய்யும். காடித் திரைப்புக் பரிந்கலுந நிஶாஶலங்களெல்லோலெ, அதுவரை தான் அயீஶப்படுத்தி வழிருந்தைக்கையும் பிடிவிடுபோகுநத் திரிசூரியுந, நினைவாய்நாயி மாருந மனுஷுங் களைக்கொண்டின்றி ஆ நாலிந, வலிய கோலாஹலத்தின்றி (ஜயக்ரவிபத்தின்றி) ஆ நாலிந ஏனையென அலிமுவீகரிக்குவான் ஸாயிக்கும்?

குடாதெ அனே திநத்தில், அஸ்தாஹு ஸுவைதாஹு வதஞுல தங்க நிதீ பிரத்யக்ஷப்படுத்துநத்து, ஓரோ மனுஷுங்கெற்றியும் கர்ம ததிகு துலமாயவ அஜநு தூக்கி விலயிடுநத் தூக்காஹுவில் நினுங்க தூப்தி ஆ கர்மங்கல் செய்தவர்க்க நல்கெடுநத்து மாண். அத்தரங் அதூக்கர்க்க ஶாஸ்தமாய அத்தீய ஜீவிதம் நல்க பெடுந. அத் தூக்காஹுவிங் மாற்றம் நல்கான் கഴியுந ஒரு பாரி தோஷிகமட்டே. நேர மரிசு, ஹத்தரங் நல்ல கர்மங்களுடை தூக்கம் குருத்த அதூக்கர்க்க, நரகத்திலே வேദநாஜங்கமாய ஶிக்ஷயாண் பாரிதோஷிகமாயி நல்கெடுக.

ஹி, ஸார் ஓதிகேஸ்பூஷு ஆயத்துக்களுடை விழடீகரணம் நல்காநுடேஶிக்குக்கயாண். எனாமதை ஸுக்தத்தில் ஸுசிப்பிச்சி ரிக்குநத் தூ ஜயாநக விபத்து ஏனாண். அதி டீகரமாய கெடுதெத்தியல் (தூ திதிமரி) காரணம் லோகத்தின்றி தாலுமாகை தகிடம் மரினத்துபோகுந திநமாயிரிக்கும், அதைவியி நால் தினம் ஏனாண் ஹதுகொண்க விவக்ஷிதமாயிரிக்குநத். அனே திவஸம் நமுக்கின் பரிசிதமாயிடுங்க ஏல்லா ஸஂஶதிக்கும் அப்ரத்யக்ஷமாகும். தூக்கத்தில் அதைஏ வேநாஜங்கமாய அங்குவெங ஆயிரி க்குமெக்கிலும், பினீக், ஏல்லாரிகும் அதின்றதாய ஶாஸ்தமுல்யவும்,

ப்ராயானுவூட் நல்குந ஏரு நவலோகஸுஷ்டியுடை நூற்றுள்ளிலே கொண் நாம் காலெடுத்த பிரவேஶிச்சிரிக்கூந்த ஏன் நம்மல் திரி சூரியும். அதாயத் மனுஷுஞ் கர்மணங்களை அல்லாத தூக்கெழுடுக்கயும் ஓரோருத்தர்க்கூந் அவரவர் அர்ஹிக்கூந் பாரிதோஷிக ணங்க பிரதிமலமாயி நல்கெழுடுக்கயும் செழும் ஏன் ஸாரம்.

ரண்டாமதெத்தயும், நாலாமதெத்தயும் ஸுக்கதங்களில் நாம் ஹபு காரம் வாயிக்கூந்து;

“ஏதான் அது தொகை விபத்து?”

அது தொகை விபத்து ஏதான்னான் நினக்க ஏதுவியாம்? ஜங ணங்க பிதிரெழுடு ஶலங்களை போலெ போகுந அது நானிலீ!

நிஶாஶலங்கங்கள் பூர்வைமாயவயும், லோலவும் அது அல்ப பிராணிக்கல் அதன். ஏரு செரிய கார்த் வீசுபோசு தனை, நமுக்க அவரை நானா திஶகஜிலேக்க பிதிரெழுாகுந்தாயி காணாம். ஹூ உபமயிலுடை, களைக்கெடுப்பு நடத்துந நானிலேக்க அதுநயி ய்க்கெழுந்தானானிலீ, நங்கேடும், கந்தலவும் (ஸுதேழுணிகஜும்) கொண்டு நிருத்த தெருக்கல் செய்தவராய் ஓரோ மனுஷுஞ்களையும் மந்திரம் அதங்கயும், விஷமவும் நின்றாயாவங்கயுமொகை அல்லாஹு வெஞ்சிபெழுத்தித்தருந்து. தனிய்க்காயி அல்லாஹுவிஞ்சு பக்கல் ஏரு கர்மபுங்கத்தகமுண்டு ஏன்றின்திடும், அதினை அவர்களிச்சிருந அவன், தன்று கர்மணங்களும் பின்ககஜும், அதங்கஜும், பிரதீக்ஷகஜுமொகை அது புங்கத்தகத்தில் ஏனிக்க ஸாக்ஷிபா யுவான் ஹாஜராகுந்து ஏன் திரிசூரியுந அது திருத்திலீ. ஓரோ மனுஷுநும் கூமியிலை அவர்க்கு ஜீவிதத்தின் ஸாக்ஷியாயி அல்லாஹு ஸயங் அவதரிக்கூந்து. பூருக்கிலிப்பிரதை, மனுஷுஞ்சு பிரதீக்ஷத்தியும், கூமியிலை அவர்க்கு கர்மணங்களிலும், அல்லாஹு விஞ்சு காருண்யத்திலும் மாதையி மாருந்து. தனிக்க அநுகூல மாயும், பிரதீக்குலமாயும் நில்கூந தெஜிவுக்கல் அவர்க்கு முனில் அவனவை திரிசூரியாத்த ஏரு புதிய லோகம் ஸுஷ்டிக்கூந்து. அவன் அல்லாஹுவிஞ்சு கெதாஸாயிருந்துவெகிலீ, அவன் நூயாயமாயத்தும், ஏற்றவும் அநுயோஜுமாயத்தும் அதிரிக்கூந் லட்சி

க்குக் அவன் செய்யுள் ஒரு கற்மத்தின்றியும் மலம் அவன் நஷ்ட பூட்டில். ஹூ லோகத்த் பாபன்னிலும், புஷ்கரித்துண்ணிலும் முடுகு கியிருந்துவான், அவன் கற்மத்தின் அனுஸ்வாரத்திலும், தத்துல்ய மாயதுமாய பிரதிமலம் நல்கப்பூடுக்கியும் செய்யும்.

5-அம்தெத் ஸுக்தத்தில் நாம் பற்றுதனைச் சுக்கியப்பூடு கனிஞி ரோம் போலே ஆயித்திருக்கியும் செய்யுள் நானில் ஏனும் நாம் வாயிக்கூன்ன்க்.

ஸத்யத்தில், பற்றுதனைச் சுக்கிமார்தான் ஸாயிக்காதத்திலும், ஭ாரமரியதுமானாலோ. பகேஷ், அது ஭யாநகரிடம் ஸமாக்கமாவு ஸ்வோஶ், அல்லாஹுவின்றி அபாரமாய ஶக்தியான் அவ தவிடு பொடியாகப்பூடுந்தும், சுக்கியப்பூடு கனிஞி ரோமனைதேபூலே பிதரப்பூடுக்கியும் செய்யுள்ளதான். ஭ுமியிலே நம்முடை அயீஶ த்தின்றி அடயாதுண்ணலாயி உரிய்க்கலும் மார்மில்லாத்தத்தென்று கருதி நாம் ஸுக்ஷித்திருந்தெல்லாம் தவிடுபொடியாகப்பூடுமென்றும், அதொன்றும் ஆத்மீய லோகத்த் நமுக்கொரு பிரயோஜனவும் செய்தில்லை ஏனும் ஓர்முப்பூடுத்துவானுத்து ஒருபாரானம் மாடு மான் ஹூ உபம்.

நமை காத்திரிக்கூன் பூதுலோகவுமாயி தாரத்யமப்பூடுத்து ஸ்வோஶ், பூதீகலோகத்துத்துவயைல்லாம் கென்மிஷிகவும் அபேஸ கதனைத்தும் ஆதென்ன் பூருக்கம்.

அதுமொதெத் ஸுக்தத்தில் நாம் ஹனைகெனயான் வாயிக்கூன த்து.

அபூஶ், அதுரை (ஸத்திரமனைத்து) தக் ஭ாரம் தூண்டு நூவோ....தூலாஸ் (தக்) ஏன் பிரயோகம்

அதுலக்காரிக ஭ாஷை பிரயோகமான். ஏல்லை ஸர்க்கரிமனைத்தும் தூக்கூக்கியும், அதுவெடுக்கூக்கியும் செய்திப்பூடும். அனேகாய்ந்து நீதியுக்கதவும் நூயபூர்ணவுமாய நிலதிலாயிரிக்கூம் அத் செய்திப்பூடுக். ஹனைகென அதுவெடுக்கூன வேந்தில்லை காரோ கற்மத்தினும் பினிலை அது வழக்கியுடை உடுஷ்யனைச், பேரளக்கி, பிரகோப நனைச், ஸாஹபருணைச், முஸ்கால பிரவுத்திக்கி, அதிகாயி நட

தனிய தழுவாரெடுப்புகள், தெருகள் செய்ததாயி ஸோயூபூட்டபோல் ஸரிகரிச் சுப்பாத்தாப் மாற்றுண்ணல் தூடணியவயைலூாஂ பறினளி கூன்னதான். சுருக்கிப்புரின்தால் ஒரு வாக்கியுடெ ஜீவித ஸாஹ பருண்ணல் முடிவுவர் களைக்கிலெடுக்குக். இதே பிரகாரம் தனையான் எல்லா டுஷ்கர்மண்ணலூஂ விலயிருத்தபூட்டுந்துஂ. அன்னை விலயிருத்துநோயால் ஸத்கர்மண்ணல்க்க் டுஷ்கர்மண்ணலேக்கால் முஞ்சுக்கம் கூடுதலாளைகில் வியி அது வாக்கிக்க் அநூகுலமா வாக்கியுஂ, அவங் ஶாஸ்த ஸநோஷஂ நிர்ணய ஜீவிதம் பாரிதோ ஷிக்மாயி நல்கபூட்டுக்கயூஂ அவந்தில் ஸஂதூப்தநாயிரிக்கு கயூஂ செய்யுந்னதான். ஒரு ஸாயாரள மநுஷ்யநெ ஸஂபாஷிச்சிட தேதாலூஂ, ஸுவ-ஸநோஷ ஸமூஹமாய ஶாஸ்த ஜீவிதம் என்ன அவங்க் பின்னாஶேஷிக்க் அப்புரங் நில்க்கூந ஓனான். அதவங் அநூபவிச்சுரியுந்துவரே, அன்னையைாரு லோகம் உள்க் என ஸதூஂ ஶஹிய்க்கானோ டாவந்தில் காளானோ ஸாயிக்கூக்கயூமில்ல.

எஃஶாஂ ஸுக்கம் இப்பிரகாரம் பரியுந்து.

அவங் ஸஂதூப்தமாய ஜீவிதத்திலாயிரிக்கு.

ஸஂதூப்தமாய ஸுவாவஸம் என்ன தூலாமாய ஓனாளை கிலுஂ, ஸத்கர்மண்ணலூடெ முஞ்சுக்கமெநுஸ்ரிச் பிரதிஹலம் நல்கபூட்டு ஓரோ வாக்கிய்கூஂ அது ஸஂதூப்தாவஸம் அநூபவவேந்து மாகுந்த மரூராலூடெதுமாயி தூலந் செய்யானாவாத்த ரீதியிலாயிரிக்கு. அத் ஓரோ வாக்கியுடேயூஂ பிரதேகத்தக்கஶ்களைநுஸ்தமாயிடாயிரிக்கு.

8 முதல் 11 வரையுங்க ஸுக்கண்ணலில் அல்லாஹு இப்பிரகாரம் பரியுந்து:

அத்ருடெ ஸத்கர்மண்ணலூடெ தக் லாலுவாகுநுவோ, அவங்க் ஸாகேதம் ஹாவியா அதிரிக்கு. அதெத்தாளைங் நினகைத் தியாஂ? (அத்) எதியுந தீயாகுந்து.

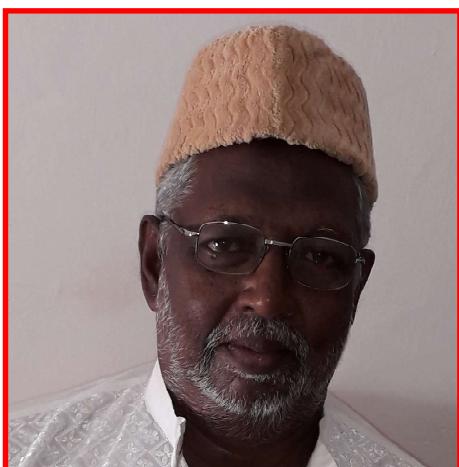
ஸத்கர்மகாரிக்குதை அத்துக்கஶ்க்க் ஸநோஷத்தில்லை விவிய நிலவாரணைச் சுருபவவேந்துமாகுந்துபோலே, டுஷ்கர்மண்ணலீ லேற்பூட்டுவர்க்க் விவிய தக்கிலுங்க ஶிக்ஷக்குஂ லாக்கூந்னதான்.

அத் ஓரோருத்தருடேயும் கற்றுமத்தின்றி தீவிரதய்க்காயாராமாயி டான் நல்கப்படுக. நம்முடை நிதியெல்லையிலிருந்து, ஸத்கர்மமங்கள் செய்யுமோ அல்லது கூடும்பத்தின் ஸம்பந்தத்தில் நாம் அநூல்விசூரியும் நூள்கல்லோ. அதுபோலே தனை, ஒரு தெர்த் செய்யுமோ நம்முடை மந்திராக்ஷி நமை கூருப்படுத்துகிறது செய்யாருள்க. ஆதாரத்தின்றி நாம் அநூல்விசூ ஸம்பந்தத்தியும் ஒரு ஸரைாணவும், ரள்ளிமதேத தித் நாம் அநூல்விசூ கூருமோய் ஒரு கூருவும் அல்ல? அவ நாம் நம்முடை கற்றுமங்கள் காரணம் நேடிய பிரதிப்பலமல்ல?

அல்லாஹு நமை ஓரோருத்தரேயும் ஸஹாயிக்குகிறதும், நம்முடை பிரார்த்தங்கள் ஸ்ரீகரிக்குகிறதும், **ஸுர அத்தகாரினா** யிலை ஓரோ ஸுக்ததெத்தப்படுத்தும் ஆசத்தின் பிரதிக்குந்தினுடை அவசரம் நல்குமாராக்குகிறது செய்து.

ஓ! ஸுர அத்தகாரினா ஹிதுந்தா ஹஸநத்தா வஹித் அவிரித்தி ஹஸநத்தா வுவினா அவாபுநார் வ அங்வித்தா ஜநத்தமங்கள் அவ்வார், யா அஸ்ஸீஸு, யா ஸஹமாரு யா ஓஸுத் அலமீன்!

ஓ! அல்லாஹ்! ஏழைக்கலோகத்தும், பாரதைக்கலோகத்தும் நைங்கல் நமைய பிரதானம் செய்யுகிறதும், நைங்கலை நரகஶிக்ஷ யித் தினாம் ஸஂரக்ஷிக்குகிறதும் செய்துவிடுமே! நின்ற யமார்த்தம கெதாஸரோடொப்பு ஸர்க்குத்தின் நைங்கலை பிரவேஷித்துக்குகிறதும் செய்துவிடுமே! நீ அனைத்தும் ஶக்திமானாகுநூ; அயிகமயிகமாயி பொருத்து கொடுக்குந்தவாகுநூ. ஸர்வுலோகங்குத்துடேயும் நாம் நூமாகுநூ!



Translated By :

Mukarram R. Jamaludin Raother

Fauzia Jamal Zain & Fazil Jamal

Issued By :

Amir - Jamaat Ul Sahih Al Islam

South Zone - Kerala, India

E-mail : jamal.raother@gmail.com

Web : www.jamaat-ul-sahih-al-islam.com

Blog : www.sahih-al-islam.blogspot.in